

ανάγκην νὰ φύγῃ τάχιστα ἐκ τῆς κα-
ταράτου πλέον δι' αὐτὸν γῆς ἐκείνης.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

ΕΝ ΤΑΒΕΙΔΙΩ

διήγημα

GUY DU MAUPASSANT

ΒΣΕΒΟΛΟΔ ΚΡΕΣΤΟΒΣΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Ζ'

Ὁ κλέπτης κλέπτει τοῦ κλέπτου.

«Ἐρωμένη, ἡ δούλη, δὲν εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό;... Χειρότερον μάλιστα! Ἴσον μὲ ἄ-
θυρμα!», διελογίζετο ἡ Λιουδμήλα Σε-
ργέεβνα, θεωροῦσα τὰς ὀγκώδεις δέσμας.

«Ἀρέσκει σήμερον τὸ ἄθυρμα—τὸ θω-
πεύουν, τὸ βαυκαλίζουν, τὸ φυλάττουν·
αὐριον ὅμως ἐβαρύνθησαν τὸ ἄθυρμα, τὸ
ρίπτουν κατὰ μέρος, ἢ τὸ θραύουν! τί
σημαίνει, λαμβάνουσι νέον!

«Καὶ δὲν εἶνε προτιμότερον ἀντὶ νὰ
διαδραματίζω πρόσωπον ἀθύρματος νὰ
ἐξαναγκάσω αὐτὸν νὰ γίνῃ ἄθυρμά μου;..

«Καὶ μήπως εἶνε ἀδύνατον τοῦτο;

«Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπωφεληθῶ τῶν χρη-
μάτων, ἅτινα κεῖνται τὴν στιγμὴν ταύ-
την ἐνώπιόν μου!»

Διηλθε σύννους τὸ δωμάτιον δις.

«Καὶ ὄντως, τί δύναται νὰ μὲ ἐπαπει-
λήσῃ, ἂν ἀπεφάσιζον νὰ ἐπωφεληθῶ τού-
των; Τίς γινώσκει, τίς οἶδε τί ἔφερεν ἐ-
κεῖνος πρὸς με; Ποῖαί εἰσιν αἱ περὶ τού-
του ἀποδείξεις;

«Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου τὰ χρήματα ταῦ-
τα δὲν εἶνε καθαρά! ἀπεκτῆθησαν οὐχὶ
διὰ καθαρὰς ὁδοῦ, διότι ἄλλως δὲν ἦτο
ἀνάγκη νὰ τὰ φέρῃ αὐτὰ ἐδῶ καὶ νὰ
τὰ κρύψῃ ὑπὸ τὸ στρώμα, ἀφοῦ ἀσφαλέ-
στερον ἡδύνατο νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν
ἰδιαιτέραν αὐτοῦ κατοικίαν. Τοῦτο, προ-
δήλως, ἐγένετο ἐσπευσμένως, ἀπερισκέ-
πτως, ἢ κακῶς ὑπολογισθέν, ἐν ἐξῆψει, ἀ-
πλῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ὑπὲρ
πᾶν ἄλλο φροντίζων μόνον πῶς ν' ἀποκρύ-
ψῃ τὴν ἄγραν αὐτοῦ. Ἰδοὺ διατί ἐγένετο
τοῦτο! Ἦθελε νὰ κρύψῃ αὐτὸ — διότι
ἄλλως, τίς ἡ ἀνάγκη νὰ κρύψῃ καὶ εἰς
ἐμὲ ὅτι ὑπῆρχον χρήματα; Τοῦτο εἶνε
φανερὸν. Ὡστε...

«Ὡστε οὐδὲν ἐντελῶς μὲ ἀπειλεῖ; Νὰ
μὲ ἐνάξῃ—δὲν μὲ ἐνάγει, καὶ οὔτε τολμᾷ,
διότι εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἐνήγεν ἑαυτόν!..
Νὰ στείλῃ αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ κάτε-
ρον! Καὶ ἂν ὀρθῶς ἐμάντευσα ὅτι εἶνε

ἔργον ἀμφοτέρων—τότε κατέχω ἀμφοτέ-
ρους εἰς τὰς χεῖράς μου, καὶ διὰ παντός
—ἐνόσφ' ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ζωῇ! Δύναμαι
τότε νὰ πράξω κατ' αὐτῶν πᾶν ὅ,τι θέ-
λω. Θὰ γίνῃ τότε δοῦλός μου, ἄθυρμά
μου! Θὰ δύναμαι νὰ ἐξαναγκάσω αὐτὸν
νὰ μὲ διαζεύξῃ τοῦ συζύγου μου, νὰ μὲ
νυμφευθῇ, καὶ οὔτε λέξιν θὰ ἀντιτάξῃ!
Θὰ πράξῃ τὸ πᾶν, τὸ πᾶν, διότι ἐκ τῶν
χειρῶν μου θὰ ἐξαρτᾶται νὰ ἐκθέσω αὐ-
τόν, νὰ τὸν θέσω ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ
κατηγορουμένου, νὰ τὸν στείλω εἰς τὸ
κάτερον...

«Καὶ τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ μόνης τῆς
ἀγαθῆς θελήσεώς μου, νὰ γίνωσι τὰ χρή-
ματα ταῦτα ἰδικά μου!

«Καὶ ἂν... ἂν ταῦτα ἀπεκτῆθησαν οὐχὶ
διὰ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἐγὼ φρονῶ; ἂν τὰ χρή-
ματα ταῦτα, ἄνευ ἐγκλήματός τινος ἀνή-
κουσιν ἀπλῶς εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλον τινά,
καὶ ἔπесαν εἰς χεῖράς μου ἐκ περιστάσεώς
τινος, ἣν ἀγνοῶ—τότε;

«Τότε;...»

Ἡ Λιουδμήλα Κόροβοφ ἐσκέφθη πρὸς
στιγμὴν.

«Καὶ τότε ἀνήκουσιν εἰς ἐμέ! Ἐν θρι-
άμβῳ ἀπεφάσισεν αὐτὴ. Ἐν πρώτοις δὲν
ὑπάρχουσι μάρτυρες, δὲν ὑπάρχουσιν ἀπο-
δείξεις, ὅτι ἐκομίσθησαν πρὸς με· ἄλλ' ἐκ-
τὸς τούτου, αὐτὴ αὐτὴ ἡ μεταφορὰ αὐ-
τῶν ἐνταῦθα καὶ ἅπαντα τὰ περιστατικά,
εἰσὶ τοσοῦτον παράδοξα, ὥστε μόνον εἰς
ἐγκληματίου κεφαλὴν ἡδύνατο νὰ ἐπέλ-
θωσι ταῦτα, ἢ παράφρονος...

«Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐξ-
αφανίσω μόνον τὰ συναλλάγματα καὶ τι-
να ὀνομαστικά γραμμάτια, ἀρκοῦσι δὲ τὰ
ἄλλα τὰ ἐπέκεινα τῶν τριακοσίων ἐβδομή-
κοντα χιλιάδων.

«Ὡστε δύναμαι νὰ μὴν εἶμαι, οὔτε ἐ-
ρωμένη—παλλακίς, οὔτε δούλη, οὔτε ἄ-
θυρμα!

«Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔνστικτόν τι μοὶ λέγει
ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ δὲν εἶνε ἀμιγῆς ἐγκλή-
ματος...

«Ναί! θὰ γίνω σύζυγός του, θὰ φέρω
μέγα περιφανὲς ὄνομα, θὰ καθέξω ἐξέ-
χουσιν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ θὰ ἔχω
αἰώνιον δοῦλον εἰς τοὺς πόδας μου· θὰ ἔχω
ιδίαν, ἀτομικὴν περιουσίαν, ἀνεξαρτησίαν
καὶ ἐλευθερίαν νὰ πράττω πᾶν ὅ,τι μοὶ
εἶνε ἀρεστόν».

*
**

Ἡ Λιουδμήλα Κόροβοφ μετὰ τάχους
συνέταξεν ἅπαν τὸ σχέδιον. Τὸ ἔργον ἔ-
φαίνετο τοσοῦτον εὐκόλον, τοσοῦτον ἀ-
πλοῦν, καὶ ὑπέσχετο τοιαύτην δελεαστι-
κὴν ἐπιτυχίαν!

Κατέσχισε τέσσαρά τινα μυθιστορήμα-
τα, φύλλα τινὰ ἐφημερίδων καὶ πλῆθος
ἄπειρον εἰδοποιήσεων, κόπτουσα αὐτὰ
καὶ ταξινομοῦσα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήμα-
τος, ὅπερ εἶχον τὰ δύο χρηματοδέματα.
Τὸ βάρος καὶ ὁ ὄγκος τῶν μεμιγμένων
τούτων χαρτίων ἐφάνησαν αὐτῇ ἐπὶ τέ-
λους ἀποχρώντως ἱκανὰ καὶ περιετύλιξεν
αὐτὰ μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ αὐτὰ περικα-
λύμματα, ἅτινα περιέβαλλον τὰ χρηματο-

δέματα. Ἡ ὁμοιότης ἦτο πλήρης, ἀλλ'
ἐνταῦθα δὲν ἀπῆρτετο καὶ μεγάλη ὁμοι-
ότης, ἥρκει νὰ ἐχώρῃ αὐτὰ ὁ σάκκος!

Ἡ Κόροβοφ ἀπεπειράθη νὰ ἐμβάλῃ αὐ-
τά, ἀμφοτέραι αἱ δέσμαι εἰσῆχθησαν ἐν τῷ
σάκκῳ, καίτοι μετὰ τινος δυσκολίας, ἀλλ'
ἀκριβῶς εἰς τὸ πρέπον μέγεθος, κατόπιν
τοῦ ὁποίου τὸ χαλύβδινον ἐλατήριον ἐ-
κλείσθη καὶ ὁ σάκκος ἐτέθη ὑπὸ τὸ στρώ-
μα, εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν.

Ζ'

Ἡ τρυφερὰ μήτηρ.

Ἡ παιδίσκη τῆς κυρίας Κόροβοφ λίαν
ἐξεπλάγῃ ὅταν ἡ κυρία τῆς κατὰ τὴν
δευτέραν π. μ. ὥραν, διέταξεν αὐτὴν νὰ
τὴν βοηθήσῃ νὰ ἐνδυθῇ καὶ νὰ καλέσῃ
ἄμαζαν.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ ὁδοιπορία τῆς
Λιουδμήλας ἦτο σύντομος, διότι διέταξε
νὰ φέρωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν Σβετσινόι,
ὅπου κατῴκει ἡ μήτηρ τῆς.

Ἡ Λιουδμήλα Σεργέεβνα ἐν τῷ βίῳ
αὐτῆς καθίστατο ἄξιον μῆλον τῆς πα-
λαιᾶς ταύτης μηλέας καὶ κατὰ τὴν πα-
ροιμίαν: τὸ μῆλον τοῦτο ὤφειλε νὰ πέσῃ
ὑπ' αὐτὴν.

Ἡ μήτηρ τῆς Λιουδμήλας τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ὠρχεῖτο «εἰς τὰ νερά» τῆς κρήνης
τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Πετρούπολεως
μιμικτοῦ χοροῦ.

Καίτοι ἡ ἱερεία αὐτῆς τῆς Τερψιχόρης,
λίαν σεμνῶς ἠγωνίζετο «εἰς τὰ νερά» με-
ταξὺ τριῶν ἄλλων δωδεκάδων ὀρχηστρί-
δων, ἔτυχέ ποτε νὰ διακρίνῃ αὐτὴν ὁ
ὀξυδερκής ὀφθαλμὸς τοῦ γέροντος κόμη-
τος Χαριτόνωφ - Τροφίμων καὶ ἐσκέφθη:
qu'elle est charmante cette petite! Κα-
τόπιν τῆς σκέψεως ταύτης ἀπεφάσισεν,
ὅτι ἀμετακλήτως ἔπρεπε νὰ συζήσῃ μετὰ
τῆς charmante petite ταύτης. Τοῦτο δὲν
ἦτο δύσκολον, διότι ἀνέλαβε «νὰ τὰ κα-
ταφέρῃ» φίλη τις, ἐνὸς ἐκ τῶν παλαιῶν
φίλων τοῦ γέροντος κόμητος, ἀγωνισθεῖσα
ὡσαύτως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μιμικτοῦ χο-
ροῦ. Καρπὸς τῆς «συμβιώσεως» ταύτης
ὑπῆρξεν ἡ ὠραία κόρη Λιουδμήλα, κλη-
θεῖσα διὰ τὸ ὄνόματος τούτου χάριν τῆς
ἀδυναμίας τοῦ κόμητος, πρὸς τὴν ρωμαν-
τικὴν τάσιν τῆς ποιήσεως, κατὰ τοὺς νε-
ανικούς αὐτοῦ χρόνους, ὅταν τὸ ὄνομα
Λιουδμήλα, ὑπὸ τὰς γλαφυρὰς γραφίδας
τοῦ Ζουκόφσκη καὶ Ποῦσκιν, διεδραμά-
τιζε πρωτεῦον πρόσωπον εἰς τὰ ποιήματα
τῶν στιχοιργῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ
γέρον κόμης, διασκεδάσας ἐπὶ τινα καιρὸν,
συνέζευξε τὴν πεφιλημένην ὀρχηστρίδα του,
ὡς εἴθισται, μεθ' ἐνὸς τῶν ὑποτελῶν, αὐ-
τῷ ὑπαλλήλων, ὅστις, ὑπὸ τὸ πρόσχημα
ἀξιοπρεποῦς ἀμοιβῆς καὶ μελλόντων ἀγα-
θῶν, ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ἀμάρτημα
τοῦ γέροντος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ προ-
σωπικότητος. Ὁ ὑπάλληλος ἔζησεν ἐπὶ
τινα καιρὸν καὶ ἐτελεύτησεν, οὐδὲν ἔχων
ἀφήσας εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἀδυναμίας
τοῦ κόμητος, ἥτις, καὶ ζῶντος ἔτι αὐτοῦ,
οὐδὲν ἔστενοχωρεῖτο εἰς τὴν ἐκλογὴν
τῶν μέσων τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἀ-
πολαύσεων, τοσοῦτ' ἄλλο, καθόσον,